

foreningernes Virksomhed som saadan, det blev en Understøttelse til den særlige Virksomhed, som de paatage sig med Hensyn til Understøttelsen af de arbejdsløse, idet vi ere ganske klare over, at naar Staten skal yde Tilskud til Understøttelse for de arbejdsløse, saa bør den Kasse, den Fond, af hvilken de skulle understøttes, være en særlig Fond, saa at der er Sikkerhed for, at den bliver brugt til dette Formaal og ikke til andre. Men det have vi allerede mange Gange fremhævet i Lovforslag, vi have forelagt, saa det vil ikke møde nogen som helst Modstand fra vor Side. Vi finde det tværtimod ganske naturligt, at naar den Kasse, hvoraf Understøttelsen skal tages, og hvori det offentlige Tilskud indgaar, administreres særskilt, fører sit særlige Regnskab, har sin særlige Virksomhed, er det dertil og ikke til Fagforeningerne som saadanne, at Tilskuddet gives. Hvis man under Udvalgsbehandlingen kunde knytte det i endnu højere Grad til Fagforeningerne, skulde det glæde mig. Jeg har arbejdet derfor i saa høj Grad som muligt, og Fagforeningerne, som gentagne Gange have behandlet denne Sag paa Generalforsamlinger, have givet Tanken deres Tilslutning og rettet Henvendelser til Lovgivningsmagten om netop at faa Understøttelsen til de arbejdsløse knyttet til de faglige Organisationer.

Et andet Spørgsmaal er, om Tilskuddet skal ydes af Kommunerne eller af Staten. Som vi nu have hørt, hæver der sig endnu stærke Røster for, at det i alt Fald hovedsagelig bør ydes af Kommunerne. Her er imidlertid adskillige Forhold at tage Hensyn til. For de arbejdsløses Vedkommende kunde det maaske kaldes ligegyldigt, om de faa Pengene fra Kommunerne eller fra Staten, thi Penge er Penge, og Hjælp er Hjælp, hvor det saa kommer fra. Men der er mange andre Omstændigheder at tage Hensyn til. Naar Kommunerne skulle yde Bidrag til de arbejdsløse — lad os forudsætte et obligatorisk Tilskud —, skulde hver enkelt Kommunalbestyrelse beslutte at udbetale det til de der bestaaende Kasser. Men der vilde behøves et overordentlig omfattende Maskineri, det er dog langt simplere og lettere, naar Kasserne faa deres Tilskud fra eet bestemt Sted, nemlig fra Staten. Saa faar man Tilskuddet hurtigere, og det bliver meget lettere at administrere det, end det vil være, naar man ved forskellige Lejligheder skal henvende sig forskellige Steder i Landet for at faa Tilskuddet udbetalt. Dernæst er der ogsaa Hensynet til

Kommunekassernes Tilstand. Det undrer mig, at man fra forskellige Sider er saa tilbøjelig til at sige: lad os holde os til Kommunerne, lad det være dem, der yde Tilskuddet. Vi have jo ellers ved mangfoldige Lejligheder hørt Beklagelser over, hvor bebyrdede Kommunerne ere blevne ved de nyere Love, og det er vist ogsaa til Dels rigtigt. Men det er dog et Moment af største Betydning for Kommunerne, hvorledes deres økonomiske Status er. Hvad have de Raad til at yde hertil? Naar der klages over, at Kommunerne ere stærkt bebyrdede, bør man vist ikke altfor meget gøre Regning paa, at de ville være i Stand til at yde det fornødne til Understøttelse til de arbejdsløse. Meget omdebatteret er ogsaa Spørgsmaalet, om Tilskuddene skulle være obligatoriske eller fakultative, tvungne eller frivillige. Man har været meget tilbøjelig til at sige, som det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 2den Valgkreds (Sandbæk) sagde, at Kommunerne havde Ord for at være humane, at de gerne ville opfylde deres humane Pligter, og at man kan gøre sikker Regning paa, at naar man anmoder en Kommune om Tilskud, vil den saamænd ikke sige Nej. Det er man dog ikke sikker paa. Men naar Folk skulle kunne gøre sikker Regning paa at faa den Understøttelse, der tilkommer dem under Arbejdsløshedsperioder, er det nødvendigt at have et fast Grundlag at staa paa. Hvad enten Tilskuddene skulle ydes af Staten eller Kommunerne — og efter Forslaget vil jo Størrelsen af det Tilskud, Staten skal yde, afhænge af, hvor meget Kommunerne ville yde —, vil man, hvis Tilskuddene skulle være fakultative, ikke vide, hvor meget der tilflyder Kasserne, men det vil gøre enhver Beregning af Forsikringsgrundlaget umulig. Kasserne ville ikke paa nogen Maade kunne beregne, hvor meget Medlemmerne skulle yde, og ville ikke kunne sikre dem en bestemt Understøttelse. Jeg er derfor glad ved, at man i Kommissionen dog for største Delen er gaaet over til det obligatoriske Tilskud fra Statens Side. Men vi have ganske vist for en Del beholdt kommunalt frivilligt Tilskud. Hvis det skal ordnes saaledes, at man har det faste Grundlag i Statskassen paa den Maade, som her er foreslaaet, har jeg ikke det mindste imod at gaa over til de Anskuelser, som bleve hævdede af det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Jensen-Sønderup), idet jeg, naar vi overhovedet skulle have kommunalt Tilskud, vil anse et obligatorisk Tilskud for bedre end et Tilskud,